

bede om Ordet, og jeg skal derfor ogsaa lade alt det øvrige Stof ligge. Jeg maa dog til det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) bemærke, at han vist vilbede sig i en Modsigelse, naar han paa eengang sagde, at den nye Forsatning hvilede paa et grundfaldst Princip, og at der dog kunde være Udsigt til, at vi efter den kunde faae et Folkething, som var sædrelandsffindet, og et Landsting, som ikke var ledet af Egoisme. Jeg troer netop, at det faldte Princip ved dette Forslag nødvendigt maa føre Egennytten frem som det Ledende i det offentlige Liv. (Steen: Egennytten!) Ja, saaledes er det udtalt af et Medlem af den grundlovgivende Rigsforsamling, som jeg er vis paa, at det ærede Medlem, der nu afbrød mig, i mange Punkter vil samstemme med, nemlig den Samme, der foreslog § 44 i Grundloven. Det er netop, fordi dette nye Forslag sætter Pengepungen over Menneffet og giver Formuen Indflydelse paa Valgretten istedetfor paa Valgbarheden, saaledes som 5te Junigrundloven har villet, at dette faldte Princip kommer ind, og de Fæerer komme frem, som idetmindste for Mange af os, der sige Nei, synes at være saa store, at vi ikke kunne give vort Samtykke dertil, og dermed staaer ogsaa det i Forbindelse, som jeg vil fremsføre imod det ærede Medlem for Frederiksberg (Hall). Han vilde nemlig vise, at ved § 44 i Grundloven af 5te Juni var ikke alene det givet, at Landstinget kunde blive noget Midlertidigt — det er Noget, som haade han og mange Andre oftere have paastaet, og det skal jeg virkelig villigt indrømme, — men ogsaa dette, at Landstinget skulde bygges omtrent paa en saadan Maade, som det nu foreslaaes, og det kan jeg paa ingen Maade indrømme. Der er ganske vist, som det ærede Medlem sagde, derved betegnet, at man skal give Skat og Formue en vis Indflydelse i Landstinget, men ikke, at man skal give denne Indflydelse ved Valgretsbetingelse; der er ikke betegnet, at den Valgerforsamling, hvoraf Landstinget skal fremgaae, skal være en anden end den, hvoraf Folkethinget fremgaaer. Et fælles Grundlag for begge Thingene var netop en Grundfaldstætning, som gik igjennem Forhandlingerne paa den grundlovgivende Rigsdag, og jeg hørte heller ikke, at

det ærede Medlem fremsførte nogen bestemt Yttring, for det Modsatte. Der kom flere Forslag frem i samme Retning, hvori det nye Landsting er foreslaaet, men de bleve alle forkastede, og der blev brugt meget stærke Udtryk af forskjellige indflydelsesrige Medlemmer netop mod det Grundlag, hvorpaa man nu vil bygge det nye Landsting. De bleve f. Ex. fremsatte af den Mand, der har foreslaaet selve § 44, af den Mand, der var Ordfører for Grundlovsforslaget, og af mange andre meget ærede og meget indflydelsesrige Medlemmer. Hvor langt man var fra at tænke paa et Landsting som det nu foreslaaede, troer jeg ogsaa, man kan see deraf, at man gav begge Thingene lige Indflydelse paa Finantsloven. Det vilde man neppe have gjort, og jeg troer at kunne paavise Yttringer, som vise, at man ikke vilde have gjort det, dersom man ikke var gaaet ud fra, at begge Thing skulde udgaae af den samme Valgkreds, saa at en mulig Splid mellem dem kunde løses ved Udskrivning af nye Valg. Men det kommer jo ikke saameget an paa, hvad den grundlovgivende Rigsforsamling tænkte som paa selve Ordene i § 44, og deri er der henviist til en ny Communallov. Man var altsaa ikke tilfreds med den Communallov, man havde, men vilde have en ny, som skulde omfatte baade By og Land, og det var at vente, at, naar en saadan skulde gives af en Rigsdag, som var valgt ved almindelig Valgret til begge Kamre, vilde den ogsaa blive i Overensstemmelse med denne Rigsdags Sammensætning (Stemmer: Nei!). Ja, de Herrer sige Nei, men vi ere saa helbige at have Erfaringen for os. Dengang man vilde indføre saadanne overordnede Communalraad, kom Regjeringen ganske vist med et Forslag, hvori der blev givet Skat og Formue Indflydelse paa Valgretten, men det er ligesaa vist, at dette Forslag blev forkastet her i Folkethinget, saavel ved anden som ved tredje Behandling. Det var i den 14de Session 1862, at disse Forhandlinger førtes. Ved anden Behandling blev der, i Modsatning til Regjeringens Forslag, vedtaget et andet, som var bygget paa Valgbarhedsgrundfaldstætningen. Dette Forslag blev med nogen Forandring stillet af Udvalgets Fleertal til tredje